OBLIG Oppgave TMA4106

Ruben Johnsen

April 2025

1 Introduction

I denne oppgaven jobber vi med numeriske metoder for derivasjon og løsning av partielle differensiallikninger, med spesielt fokus på varmelikningen.

Første del av oppgaven handler om numerisk derivasjon. Her undersøker vi hvordan feilen utvikler seg når man bruker forskjellige metoder. Ved å variere steglengden h og analysere feilene, får man innsikt i hvordan Taylorutvikling og maskinpresisjon påvirker resultatet.

Andre del av oppgaven handler om å løse varmelikningen numerisk. Jeg bruker tre forskjellige metoder, eksplisitt Euler, implisitt Euler, og Crank-Nicolson. Til slutt sammenligner jeg resultatene fra de numeriske metodene med den analytiske løsningen for en enkel initialverdi, $u(x,0) = \sin(\pi x)$

Oppgave 1

Figure 1: Kode til oppgave 1.

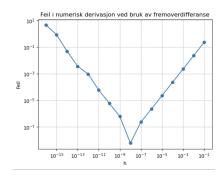

Figure 2: Plott til oppgave 1.

Figur 1 og 2 viser nøyaktigheten til fremoverdifferanse som metode for numerisk

derivasjon. Metoden er basert på formelen

$$f'(x) \approx \frac{f(x+h) - f(x)}{h},$$

og benyttes til å tilnærme den deriverte av funksjonen $f(x) = e^x$ i punktet x = 1.5. Den eksakte verdien er kjent, $f'(1.5) = e^{1.5}$, og dette gjør det mulig å beregne feilen ved ulike valg av h. Resultatene viser at feilen i starten avtar lineært når h reduseres, i tråd med forventet teori. Likevel kan vi se øker feilen igjen når h blir svært liten. Dette skyldes numeriske avrundingsfeil som oppstår når datamaskinen prøver å representere små tall.

Oppgave 2

```
# Funksjonen og den eksakte deriverte
det f(0):
extorn mices(k)

f_mont! = mp.esp(1:5)

# Verdier for h
h_values = np.logspace(-1, -16, 16)

# Numerisk derivasjon: sentraldifferanse
for h is h_values

f_derivative_approx = f(0:5 + h) = f(1:5 - h)) / (2 * h)

error = solf_gerivative_approx = f_exact)

# Plating
plt.figure()
plt.loglog(h_values, errors, marker='o')
plt.value(f(0:4))

# Plt.value(f(0:4))
```

Figure 3: Kode til oppgave 2.

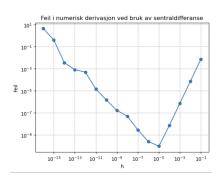

Figure 4: Plott til oppgave 2.

Her benyttes sentraldifferanse til numerisk derivasjon, med formelen

$$f'(x) \approx \frac{f(x+h) - f(x-h)}{2h}.$$

Denne metoden gir en mer nøyaktig tilnærming enn fremoverdifferansen, ettersom feilen her er proporsjonal med h^2 . Beregningene viser at feilen reduseres betydelig raskere når h blir mindre, og sentraldifferanse tillater bruk av mindre steglengder før rundingsfeil blir merkbare. Metoden demonstrerer dermed bedre numerisk stabilitet og høyere presisjon innenfor rimelige verdier av h.

Oppgave 3

I figur 5 og 6 benyttes en fjerde
ordens differanseformel som kombinerer flere funksjonsverdier rundt punkte
tx,og som gir en veldig presis tilnærming til den deriverte. Formelen er gitt som

$$f'(x) \approx \frac{f(x-2h) - 8f(x-h) + 8f(x+h) - f(x+2h)}{12h},$$

```
# feeksjonen og essakt verdi
def (6):
f_ceurn mp.cop(x)

# h-verdier og feilliste
h_values = mp.logpase(-1, -16, 16)
errors = (1)

# 4-punkts differanse
for his m_values:
f_derivative_approx = (f(1.5 - 2+h) - 8+f(1.5 - h) + 8+f(1.5 + h)
error = abs(f_derivative_approx - f_exact)

# Flotting
plt.figure()
plt.figure()
plt.figure()
plt.loglog(h_values, errors, marker='0')
plt.value(('ph.')
plt.plue(('ph.'))
plt.pfiff(raw, which='both', la="--)
plt.show()
```

Figure 5: Kode til oppgave 3.

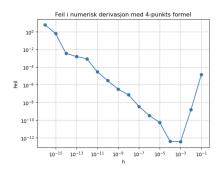

Figure 6: Plott til oppgave 3.

og har en feil som er proporsjonal med h^4 . Plottet bekrefter at feilen avtar raskt når h reduseres, og metoden gir veldig høy presisjon sammenlignet med de tidligere metodene. Avrundingsfeil oppstår også her for små h.

Oppgave 4

```
# Parametre for component
# Parametre for component
# Test is indicated to
# Test is indicated to
# Test is indicated to
# Test is a facil interval to - rectangue (gir #0: gitterpunkter)
# 18 # 28 # Actal interval to - rectangue (gir #0: gitterpunkter)
# 18 # 28 # Actal interval to - rectangue (gir #0: gitterpunkter)
# 18 # 2 # Actal interval to - rectangue
# 18 # 2 # Actal interval to - rectangue
# 18 # 2 # Actal interval to - rectangue
# 18 # 2 # Actal interval to - rectangue
# 2 # Actal interval interval to - rectangue
# Actal interval interval interval interval
# Actal interval interval
# Actal interval interval
# Actal interval
# Actal
#
```

Figure 7: Kode til oppgave 4.

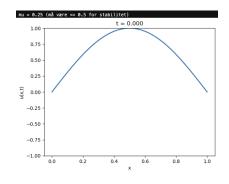

Figure 8: Plott til oppgave 4.

Figuren viser den numeriske løsningen u(x,T) for varmelikningen, der initialbetingelsen er

$$u(x,0) = \sin(\pi x)$$

og randbetingelsene er u(0,t)=u(1,t)=0. Løsningen er oppnådd med eksplisitt Euler-metode, som forutsetter at stabilitetsparameteren

$$\mu = \frac{k}{h^2}$$

er mindre enn eller lik 0.5.

Når man reduserer h (øker antallet romintervaller) oppnås en finere romlig oppløsning, men h^2 minker raskt. Hvis tidssteget k holdes konstant, vil μ øke, noe som kan medføre numerisk ustabilitet dersom $\mu > 0.5$. Tilsvarende vil et for stort k (få tidssteg) også øke μ og føre til ustabile løsninger.

Ved korrekte valg av h og k (slik at $\mu \leq 0.5$) følger den numeriske løsningen den analytiske utviklingen, med diffusjon som gradvis flater ut initialtilstanden. På den måten illustrerer plottet både effekten av oppløsningen og viktigheten av å oppfylle stabilitetsbetingelsene for en nøyaktig og stabil simulering.

Oppgave 5

```
| The state of the
```

Figure 9: Kode til oppgave 5.

med randbetingelser u(0,t) = u(1,t) = 0 og initialbetingelsen

$$u(x,0) = \sin(\pi x).$$

Vi diskretiserer rom med $x_i = ih$ og tid med $t_j = jk$, der h = 1/N og k = T/M. Tidsderivert tilnærmes med den implisitte Euler-metoden:

$$\frac{u_i^{j+1} - u_i^j}{k} \approx u_{xx}(x_i, t_{j+1}),$$

og rom-derivert med en sentral differanse:

$$u_{xx}(x_i, t_{j+1}) \approx \frac{u_{i+1}^{j+1} - 2u_i^{j+1} + u_{i-1}^{j+1}}{h^2}.$$

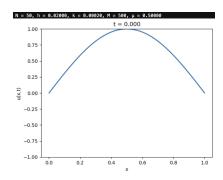

Figure 10: Plott til oppgave 5.

Dette gir det tridiagonale systemet for de indre punktene $(i=1,\ldots,N-1)$:

$$-\mu \, u_{i-1}^{j+1} + (1+2\mu) \, u_i^{j+1} - \mu \, u_{i+1}^{j+1} = u_i^j,$$

med $\mu=\frac{k}{h^2}$ og $u_0^{j+1}=u_N^{j+1}=0$. Metoden er ubetinget stabil, noe som betyr at vi kan velge k og h uten å bekymre oss for ustabilitet.

Oppgave 6

```
| Import money of the popular as in the consequence of the popular as in the popular as in the consequence of the popular as in the consequence of the popular as in the consequence of the popular as in the p
```

Figure 11: Kode til oppgave 6. Trengt litt hjelp fra AI med denne.

```
# Crame-Micolson — B = np.cros(0+, N-1)

pp.fill_diagonal(8|:, 1 = mu)

pp.fill_diagonal(8|:, 1 = mu)

pp.fill_diagonal(8|:, 1 = mu)

pp.fill_diagonal(8|:, 1 = mu/2)

# Superdiagonalen

pp.fill_diagonalen

pp.fill_diagonalen

pp.fill_diagonalen

pp.fill_diagonalen

# Superdiagonalen

# Superdia
```

Figure 12: Kode til oppgave 6. Trengt litt hjelp fra AI med denne.

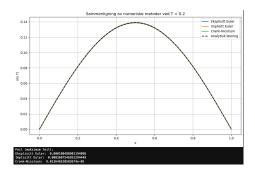

Figure 13: Plott til oppgave 6.

Vi løser varmelikningen

$$u_t = u_{xx}, \quad 0 \le x \le 1, \ t > 0,$$

med randbetingelser

$$u(0,t) = u(1,t) = 0,$$

og initialbetingelsen

$$u(x,0) = \sin(\pi x).$$

Den analytiske løsningen for dette problemet er

$$u(x,t) = \sin(\pi x)e^{-\pi^2 t}.$$

Crank-Nicolson-metoden er en tidssentrert, implisitt metode som kombinerer fordelene til både eksplisitt og implisitt Euler. Den tilnærmer tidsderivert ved

$$\frac{u_i^{j+1} - u_i^j}{k} \approx \frac{1}{2} \left(\frac{u_{i+1}^j - 2u_i^j + u_{i-1}^j}{h^2} + \frac{u_{i+1}^{j+1} - 2u_i^{j+1} + u_{i-1}^{j+1}}{h^2} \right),$$

hvor h er romsteget og k er tidssteget, med $\mu = \frac{k}{h^2}$.

Dette fører til det tridiagonale systemet for de indre punktene $(i = 1, \dots, N-1)$:

$$-\frac{\mu}{2}\,u_{i-1}^{j+1} + (1+\mu)\,u_{i}^{j+1} - \frac{\mu}{2}\,u_{i+1}^{j+1} = \frac{\mu}{2}\,u_{i-1}^{j} + (1-\mu)\,u_{i}^{j} + \frac{\mu}{2}\,u_{i+1}^{j}.$$

Randbetingelsene $u_0^{j+1}=u_N^{j+1}=0$ benyttes for å fullføre systemet.

Metoden er numerisk stabil og oppnår andreordens nøyaktighet i både tid og rom. Ved å løse systemet for hvert tidssteg kan vi sammenligne den numeriske løsningen med den analytiske løsningen for å verifisere presisjonen til metoden, noe vi ser i figur 13.